

Използването на отрови срещу наземни хищници е забранено, според Закона за лова, Закона за биологичното разнообразие, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за защита на животните, Закона за защита на растенията, Закона за защита от вредното въздействие на химични вещества и смеси. Залагането на такива е престъпление по Наказателния кодекс. Законодателството предвижда различни административни санкции за установените нарушения, които достигат до 20 000 лв. в Наказателния кодекс. Той предвижда и лишаване от свобода до 3 до 5 г. при отравяне на защитени видове.

Използването на отровни примамки и други не-селективни методи за борба с хищните дрозди е забранено в страните членки на Европейския съюз по силата на Директива 2009/147/ЕО за опазване на дивите птици и Директива 92/43/ЕО на Съвета за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна. Страната ни е задължена да предприеме мерки и според силата на други международни споразумения, по които е страна, например Конвенцията за опазване на дивата европейска флора и фауна (Бернската конвенция), Конвенцията за опазване на мигриращите видове диви животни (Бонска конвенция).

Не позволявайте и не толерирайте незаконни практики, които застрашават редките видове в българската природа и живота на хората.

При съмнения за използване на отровни примамки, сигнализирайте на телефон 112, Българската агенция за безопасност на храните или природозащитните граждански организации.

За контакт:
Зелени Балкани
Фонд за дивата флора и фауна
Дружество за защита на хищните птици.

Наузете повеже за усилията ни за завръщане на лешоядите тук:

<https://greenbalkans.org/VulturesBack/>

Сн.: Архив СНЦ Зелени Балкани, Христо Петев – Фонд за дивата флора и фауна

ОТРОВИТЕ

МЪЧИТЕЛНА СМЪРТ
ЗА ВЛАСТЕЛИНИТЕ
НА НЕБЕТО

Vultures back to LIFE

СНЦ „Зелени Балкани“ – Централен офис, гр. Пловдив
ул. Скопие 1, тел. 032/626 977; 0887 887 557
e-mail: office@greenbalkans.org
www.greenbalkans.org

СНЦ „Зелени Балкани – Стара Загора“
ул. „Стара планина“ 9, тел. 042/622 401

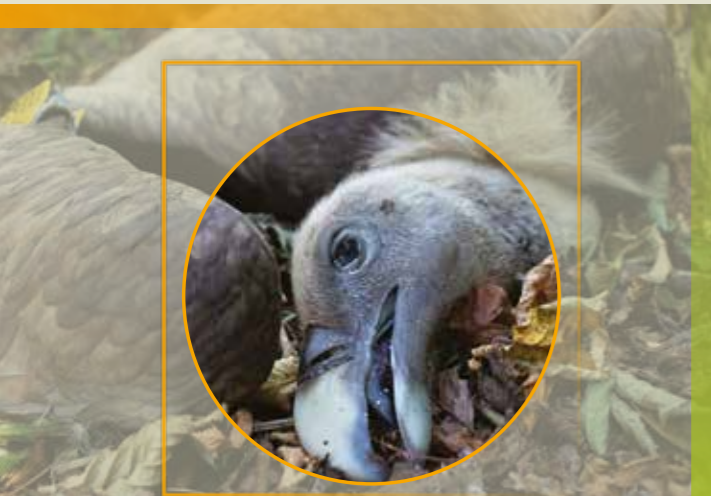
Спасителен център за диви животни – гр. Стара Загора, П.К. 27
тел. 042/607 741, <https://greenbalkans-wrbc.org>

Фонд за дивата флора и фауна – гр. Благоевград
ул. „Ив. Михайлов“ 49, П.К. 78, тел. 073/88144
e-mail: pirin@fwff.org
www.fwff.org

Проект “Светло бъдеце за герния лешояд”
LIFE 14 NAT BG000649, осъществява се с
подкрепата на програма LIFE на Европейския съюз

ОТРОВИТЕ СА ЕДНИ ОТ ОСНОВНИТЕ ЗАПЛАХИ ЗА РЕДКИТЕ ВИДОВЕ ХИЩНИ ПТИЦИ И РЕДИЦА ДРУГИ РЕДКИ ВИДОВЕ

В средата на миналия век унищожаването на „вреден“ дивез (егри бозайници и хищни птици) в страната е било разрешено с всякакви средства, включително и чрез залагане на отровни примамки. Тази пагубна за биоразнообразието практика е била превърната в държавна политика за близо 45 години, до преустановяването ѝ в началото на 90-те години (с приемането на Бернската Конвенция). Тя доведе до драстичен спад в числеността на едрите наземни хищници, хищните птици и до почти пълното унищожаване на лешоядите в България. Тази практика веќе е отрязана от науката екология и показва, че има пагубни последици за екосистемите и преки вреди за нас – хората.

Понастоящем е доказано, че всеки вид има своя незаменима роля в екосистемите и изчезването на видове е свързано с техния колапс и неминуемо рефлектира, и върху зовешките практики – селско стопанство, животновъдство и пр.

Днес в България най-честите слуги на неправилно използване на отрови са в селското стопанство. Голяма част от селскостопанските производители не използват услугите на лицензирани фирми за растителна защита и често прилагат по-високи дози от препаратите (в случаи на каламитите – масово намножаване на гризаги и други вредители).

С цел да се предпази реколтата от вредителите, се прилагат многократно завишени дози от препаратите, а много често и нерегламентирани такива. Това нанася огромни щети по цялата хранителна верига, а понякога и на нас – хората.

Макар и по-рядко, все още е доста разпространено използването на отрови срещу наземни хищници. Тази практика, масово прилагана през 70-те години, има дълбоки традиции у нас и се прилага все още, въпреки че е обявена за **престъпление по Наказателния кодекс**.

Освен че представлява заплаха за редица редки видове и за самия човек, тя е неефективен начин за борба с вълците и други наземни хищници. Обикновено, отровните примамки не засягат конкретния хищник, за когото са предназначени. В същото време, най-уязвими за тях са самите лешояди...

Лешоядите облитат огромни територии в търсенето на храна. При намиране на храна те се струпват в големи числености и се хранят в големи групи. Така една единствена примамка може да призове смъртта на цяла колония от редките видове. Такъв е случаят от 2017 г., когато беше унищожена почти цялата колония на белоглави лешояди в Кресненското дефиле, чието завръщане бе плод на близо 20 години труд и огромни усилия от природозащитниците.

Използването на отрови е основна заплаха, а също така и лимитиращ фактор за завръщане на лешоядите в България.

да застрашат животновъдството в страната и да нанесат огромни икономически щети. Завръщане на лешоядите е дълъг процес, за който са необходими огромни усилия на голям международен екип. Често те остават безрезултатни заради едно единствено престъпно действие.